

عنوان مقاله:

نقش معرفتی و روایتی نماد چشم در مثنوی

محل انتشار:

ششمین همایش پژوهشهای ادبی (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

علیرضا محمدی کله سر - عضو هیات علمی دانشگاه شهرکرد

حسین محمدی - دانشجوی دکتری دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

شناخت و ابزارهای آن یکی از محوری ترین مسائل مثنوی است. این موضوع که در بسیاری از متون عرفانی نیز به آن پرداخته شده است، معمولاً به صورت گفتمان و زبان مستقیم نویسنده نمود می یابد. هدف این مقاله بررسی چگونگی نمود زبانی موضوعی معرفت شناختی در مثنوی است. از این رو، با مطالعه نماد چشم به عنوان نماد مرکزی تمثیل های معرفت شناختی مثنوی، به بررسی شیوه های زبانی استفاده از این نماد پرداخته شده است. افزون بر بیان مستقیم، بهره جویی از تمثیل و حکایت، کنش ها و گفتگوهای داستانی نیز روش هایی هستند که چشم، کارکردها و آفات آن را به عنوان نمادی از قوه شناخت انسان در مثنوی می نمایند. می توان گفت، نگاه معرفت شناختی مثنوی علاوه بر بیان مستقیم نویسنده، در کردارهای زبانی و نقش های روایی نیز خودنمایی می کند.

کلمات کلیدی:

معرفت شناسی، روایت، زبان عرفان، نماد، چشم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/193681>

